Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

5. juni 2014*

»Traktatbrud — det indre energimarked — gastransmission — forordning (EF) nr. 715/2009 — artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b) — forpligtelse til at tilbyde den størst mulige kapacitet — virtuel gastransmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) — formaliteten«

I sag C-198/12,

angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 258 TEUF, anlagt den 26. april 2012,

Europa-Kommissionen ved K. Herrmann, S. Petrova, O. Beynet og T. Scharf, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Republikken Bulgarien ved D. Drambozova, E. Petranova og Y. Atanasov, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby og C. Vajda (refererende dommer),

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. september 2013,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 14. november 2013,

afsagt følgende

* Processprog: bulgarsk.

Dom

1 I stævningen har Europa-Kommissionen nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, stk. 1, sammenholdt med artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211, s. 36), idet den ikke har udbudt virtuelle transmissionstjenester i modsat retning (backhaul) til alle markedsdeltagere.

Retsforskrifter

2 Traktatbrudsproceduren, som blev indledt af Kommissionen mod Republikken Bulgarien, hvilede oprindeligt på artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet (EUT L 289, s. 1), som blev ophævet under den administrative procedure ved forordning nr. 715/2009 med virkning fra den 3. marts 2011. Disse bestemmelser er blevet erstattet af artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og 2, i forordning nr. 715/2009.

3 Artikel 1 i sidstnævnte forordning med overskriften »Genstand og anvendelsesområde« har erstattet artikel 1 i forordning nr. 1775/2005. Artikel 1, første afsnit, litra a), i forordning nr. 715/2009 bestemmer følgende:

»Denne forordning har til formål at:

a) fastsætte ikke-diskriminerende regler om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet, idet der tages hensyn til de nationale og regionale markeders særlige kendetegn, med henblik på at sikre et velfungerende indre marked for gas.«

4 Artikel 2 i nævnte forordning har overskriften »Definitioner«. Artikel 2, stk. 1, i nævnte forordning, som har erstattet artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1775/2005, er affattet således:

»I denne forordning forstås ved:

1) »transmission«: transport af naturgas gennem net, der hovedsagelig består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsagelig anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas, med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning

[...]

3) »kapacitet«: den maksimale strøm af gas, udtrykt i normal kubikmeter pr. tidsenhed eller i energienheder pr. tidsenhed, som netbrugeren har ret til ifølge bestemmelserne i transportaftalen

[...]

5) »håndtering af kapacitetsbegrænsninger«: forvaltning af transmissionssystemoperatørens kapacitetsudbud med henblik på, at den tekniske kapacitet udnyttes optimalt og maksimalt, og at overbelastnings- og mætningspunkter opdages i tide

[...]

7) »nominering«: forudgående meddelelse fra en netbruger til transmissionssystemoperatøren om den faktiske strøm af gas, som brugeren ønsker at tilføre eller trække ud af systemet

[...]

9) »systemintegritet«: ethvert forhold i et transmissionsnet, herunder de nødvendige transmissionsanlæg, hvor naturgassens tryk og kvalitet forbliver inden for de maksimums- og minimumsgrænser, der er fastsat af transmissionssystemoperatøren, således at transmissionen af naturgas er garanteret set ud fra et teknisk synspunkt

[...]

18) »teknisk kapacitet«: den maksimale uafbrydelige kapacitet, som transmissionssystemoperatøren kan tilbyde netbrugerne, idet der tages hensyn til systemintegritet og transmissionsnettets driftskrav

[...]

20) »ledig kapacitet«: den del af den tekniske kapacitet, der ikke er tildelt, og som stadig er til rådighed for systemet på det givne tidspunkt

21) »aftalemæssige kapacitetsbegrænsninger«: den situation, hvor efterspørgslen på uafbrydelig kapacitet overstiger den tekniske kapacitet

[...]

23) »fysiske kapacitetsbegrænsninger«: den situation, hvor efterspørgslen på faktiske leverancer overstiger den tekniske kapacitet på et bestemt tidspunkt.«

5 Artikel 14 i forordning nr. 715/2009 har overskriften »Transmissionssystemoperatørers adgangstjenester for tredjepart«. Forordningens artikel 14, stk. 1, som har erstattet artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1775/2005, bestemmer følgende:

»Transmissionssystemoperatører skal:

a) sikre, at de tilbyder tjenester på et ikke-diskriminerende grundlag til alle netbrugere

b) tilbyde både uafbrydelige og afbrydelige adgangstjenester for tredjepart. Prisen på afbrydelig kapacitet skal afspejle sandsynligheden for afbrydelse

c) tilbyde netbrugerne både kort- og langsigtede tjenester.

Hvis en transmissionssystemoperatør tilbyder samme tjeneste til forskellige kunder, skal det, med henblik på første afsnit, litra a), ske på samme aftalevilkår, enten på grundlag af harmoniserede transportaftaler eller på grundlag af fælles regler for netadgang, som er godkendt af den kompetente myndighed i overensstemmelse med proceduren i artikel 41 i direktiv 2009/73/EF.«

6 Artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009 har overskriften »Principper for kapacitetstildeling og procedurer for håndtering af kapacitetsbegrænsninger vedrørende transmissionssystemoperatører«. Forordningens artikel 16, stk. 1 og 2, som har erstattet artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1775/2005, bestemmer følgende:

»1. Den størst mulige kapacitet på alle relevante punkter nævnt i artikel 18, stk. 3, skal stilles til rådighed for markedsdeltagere under hensyntagen til systemintegritet og effektiv netdrift.

2. Transmissionssystemoperatører skal indføre og offentliggøre ikke-diskriminerende og gennemsigtige mekanismer for kapacitetstildeling, der skal

a) give passende økonomiske signaler med henblik på en effektiv og maksimal udnyttelse af den tekniske kapacitet og fremme investeringer i ny infrastruktur samt fremme grænseoverskridende naturgasudveksling

b) være forenelige med markedsmekanismen, herunder spotmarkeder og handelspladser, og samtidig være fleksible og kunne tilpasses ændrede markedsforhold, og

c) være forenelige med medlemsstaternes ordninger for netadgang.«

Den administrative procedure

7 Den 26. juni 2009 fremsendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Republikken Bulgarien, hvori den gjorde gældende, at denne medlemsstat bl.a. havde tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, i forordning nr. 1775/2005, som er blevet erstattet af artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b), i forordning nr. 715/2009.

8 Da Kommissionen vurderede, at svaret i en skrivelse af 26. august 2009 fra Republikken Bulgarien ikke var tilfredsstillende, fremsendte den den 28. juni 2010 en begrundet udtalelse til Republikken Bulgarien. Den 27. august 2010 besvarede Republikken Bulgarien denne begrundede udtalelse og fremsendte supplerende oplysninger til Kommissionen ved yderligere skrivelser af 24. august 2011, 28. december 2011 og 19. januar 2012.

9 Da Kommissionen fandt, at de på den begrundede udtalelse afgivne svar ikke var tilfredsstillende, har den anlagt denne sag.

Om søgsmålet

Formaliteten

Parternes argumenter

10 Indledningsvis har Republikken Bulgarien gjort gældende, at den af Kommissionen anlagte sag skal afvises på grund af en uoverensstemmelse mellem klagepunkterne i den begrundede udtalelse og klagepunkterne i stævningen.

11 Republikken Bulgarien har anført, at åbningsskrivelsen og den begrundede udtalelse flere gange henviser til forpligtelsen til at tilbyde »transmissionstjenester i modsat retning (backhaul) inden for rammerne af en ordning for forsyningsafbrydelse«, som kun kan gælde for den fysiske gastransmission i modsat retning (backhaul). I sin begrundede udtalelse havde Kommissionen imidlertid anført, at artikel 5, stk. 1, i forordning 1775/2005 pålægger en forpligtelse til at tilbyde en fysisk gastransmissionskapacitet i begge retninger, eller, såfremt en sådan teknisk mulighed ikke eksisterer, en fysisk transmissionskapacitet i hovedretningen og en virtuel transmissionskapacitet i den anden retning.

12 Republikken Bulgarien har endvidere anført, at Kommissionen i stævningens begrundelse henviser til en bredere forpligtelse til at stille transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) til rådighed, uanset om denne kapacitet er fysisk eller virtuel. Imidlertid havde Kommissionen i stævningens påstande udelukkende henvist til leveringen af virtuelle transmissionstjenester i modsat retning (backhaul).

13 Republikken Bulgarien er af den opfattelse, at den på grund af disse uoverensstemmelser hverken har været i stand til at identificere den tilsidesættelse, som den bliver foreholdt, eller til effektivt at kunne tage til genmæle over for Kommissionens klagepunkter, og derfor skal denne stævning afvises.

14 Kommissionen har gjort gældende, at den begrundede udtalelse omhandlede både fysiske og virtuelle gastransmissionstjenester i modsat retning (backhaul), eftersom udbuddet af disse to typer af transmissionstjenester anses for at følge af den forpligtelse, der påhviler gastransmissionssystemoperatøren, til at stille den størst mulige kapacitet i sit net til rådighed for markedsdeltagere, hvilket udtrykkeligt fremgår af den begrundede udtalelse. Nærmere bestemt har Kommissionen flere gange i både den begrundede udtalelse og i åbningsskrivelsen givet udtryk for, at virtuel gastransmission i modsat retning (backhaul) opfylder betingelserne i artikel 14, stk. 1, sammenholdt med artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b), i forordning nr. 715/2009, såfremt det ikke er muligt for systemoperatøren at foranstalte en fysisk transmission i modsat retning (backhaul).

Domstolens bemærkninger

15 Ifølge fast retspraksis afgrænser Kommissionens åbningsskrivelse til den berørte medlemsstat og den efterfølgende begrundede udtalelse sagens genstand, som herefter ikke kan udvides. De klagepunkter, der fremføres til støtte for dens begrundede udtalelse og sagsanlægget, skal følgelig være de samme (jf. bl.a. domme Kommissionen mod Tyskland, C-191/95, EU:C:1998:441, præmis 55, og Kommissionen mod Spanien, C-67/12, EU:C:2014:5, præmis 52).

16 Dette krav kan imidlertid ikke indebære, at der under alle omstændigheder skal være fuldstændigt sammenfald mellem klagepunkterne i åbningsskrivelsen, konklusionen i den begrundede udtalelse og de i stævningen nedlagte påstande, når sagsgenstanden som fastlagt i den begrundede udtalelse ikke er blevet udvidet eller ændret, men blot er blevet begrænset (jf. bl.a. domme Kommissionen mod Tyskland, EU:C:1998:441, præmis 56, og Kommissionen mod Spanien, EU:C:2014:5, præmis 53).

17 Det skal konstateres, at Kommissionen i det foreliggende tilfælde ikke har udvidet sagens genstand, således som angivet i åbningsskrivelsen og i den begrundede udtalelse, men har begrænset sagens genstand til forpligtelsen til at udbyde virtuelle transmissionstjenester i modsat retning (backhaul). Som generaladvokaten således har anført i punkt 28 i sit forslag til afgørelse, har Kommissionen henvist til en forpligtelse til at tilbyde en virtuel gastransmissionskapacitet i åbningsskrivelsen, i den begrundede udtalelse og i stævningen.

18 Det følger af det ovenstående, at den af Republikken Bulgarien rejste formalitetsindsigelse skal forkastes.

Realiteten

Parternes argumenter

19 Kommissionen har gjort gældende, at Republikken Bulgarien har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b), i forordning nr. 715/2009, idet Bulgartransgaz EAD, der er gastransmissionssystemoperatør på det nationale område, ikke tilbyder virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) ved hvert indfødnings- og udtagningspunkt i nævnte net, dvs. i Negru Voda (det rumænske netforbindelsespunkt) og Sidirokastron (det græske netforbindelsespunkt).

20 Det fremgår af ordlyden af Kommissionens stævning, at den virtuelle gastransmissionskapacitet i et net følger af, at systemoperatøren modregner de anmodninger, der indgives, om transmission af gas i forskellige retninger. Denne modregningsmekanisme gør det muligt at tilbyde en »virtuel« gastransmissionskapacitet samtidig med den fysiske transmissionskapacitet i den forstand, at den pågældende gasvolumen ikke fysisk passerer gennem gastransmissionsnettet.

21 For det første har Kommissionen gjort gældende, at Republikken Bulgarien ved ikke at tilbyde virtuelle transmissionstjenester i modsat retning (backhaul) ved de relevante grænseoverskridende punkter i sit gastransmissionsnet har tilsidesat sin forpligtelse til at stille den størst mulige kapacitet i sit net til rådighed for markedsdeltagere i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009, sammenholdt med forpligtelsen til at tilbyde tjenester på et ikke-diskriminerende grundlag til alle netbrugere, således som fastsat i forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), og med forpligtelsen til at tilbyde både uafbrydelige og afbrydelige adgangstjenester for tredjepart, således som fastsat i nævnte forordnings artikel 14, stk. 1, litra b).

22 Kommissionen har anført, at visse gasrørledningssystemer tilbyder fysisk gastransmissionskapacitet i begge retninger, således at netbrugerne har adgang til fysiske transmissionstjenester i modsat retning (backhaul). Disse systemer har en fysisk tovejskapacitet. Omvendt tillader andre gasrørledningssystemer såsom dem, Republikken Bulgarien har etableret, kun fysisk gastransmission i én retning, og tilbyder derfor en fysisk envejskapacitet. I dette tilfælde medfører forpligtelsen til at stille den størst mulige kapacitet i sit net til rådighed i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 16, stk. 1, imidlertid en forpligtelse til at tilbyde virtuelle transmissionstjenester i modsat retning (backhaul).

23 Ifølge Kommissionen vil udbuddet af en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) nemlig gøre det muligt at øge nettets kapacitet. Tilrådighedsstillelsen af en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) ville således ikke kun afhjælpe rørledningens mangel på fysisk transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul), men ville også øge transmissionskapaciteten i hovedretningen, for så vidt som efterspørgslen på transmission i hovedretningen ville blive modregnet efterspørgslen på transmission i den modsatte retning.

24 Ifølge Kommissionen støttes en fortolkning af artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009, hvorefter den fastsætter en forpligtelse til at stille en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) til rådighed for markedsdeltagerne, af forordningens artikel 14, stk. 1, litra b). Kommissionen gør i denne henseende gældende, at en sådan virtuel kapacitet skal tilbydes inden for rammerne af en afbrydelig aftale, og at nævnte forordnings artikel 14, stk. 1, litra b), forpligter transmissionssystemoperatørerne til at tilbyde både uafbrydelige og afbrydelige tjenester.

25 For det andet har Kommissionen anført, at forpligtelsen til at oprette en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) følger af kravet om at sørge for en »effektiv netdrift«, hvilket ligeledes er fastsat i artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009. Denne kapacitet ville nemlig gøre det muligt at forøge udbuddet af gastransmissionstjenester uden yderligere omkostninger, mens erhvervelsen af en fysisk transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) ville indebære store investeringer i infrastruktur og udnyttelse af gas for at udføre en sådan transmission.

26 For det tredje har Kommissionen gjort gældende, at forpligtelsen til at tilbyde en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) ligeledes følger af forpligtelsen til at tildele netkapacitet i henhold til markedsmekanismen i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 16, stk. 2, litra b). I denne henseende ville beslutningen om at begrænse sig til rørledningernes fysiske transmissionskapacitet resultere i et drastisk fald i udbuddet af gastransmission i hele Den Europæiske Union, hvilket i betydelig grad ville hindre gashandelens likviditet mellem handelspladser og ville risikere at skabe betydelige prisforskelle i hele EU.

27 For det fjerde er Kommissionen af den opfattelse, at enhver fortolkning af forordningen, hvorefter forordningen ikke skulle pålægge en forpligtelse til at tilbyde en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul), ville være i strid med formålene med forordning nr. 715/2009, således som de fremgår af artikel 1, første afsnit, i denne forordning. Tilrådighedsstillelsen af en sådan virtuel kapacitet er nemlig en uomgængelig betingelse både for udviklingen af markedet for flydende naturgas og for integrationen af naturgas i det indre marked.

28 Republikken Bulgarien har bestridt Kommissionens fortolkning, hvorefter forordningens bestemmelser skulle indebære en forpligtelse til at tilbyde en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul) ved hvert indfødnings- og udtagningspunkt i dens net.

29 For det første har Republikken Bulgarien anført, at en bogstavelig fortolkning af ordlyden af forordningens artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og 2, ikke giver grundlag for at konkludere, at der foreligger en forpligtelse til at stille tovejskapacitet til rådighed i gasnettet.

30 For det andet har Republikken Bulgarien gjort gældende, at Kommissionens fortolkning ikke er i overensstemmelse med opbygningen af bestemmelserne i nævnte forordning. Kommissionens fortolkning af begrebet »størst mulige kapacitet«, hvorefter det omfatter den virtuelle transmissionskapacitet, afviger således fra definitionen af begreberne »transport«, »kapacitet«, »håndtering af kapacitetsbegrænsninger«, »nominering«, »den tekniske kapacitet«, »ledig kapacitet«, »aftalemæssige kapacitetsbegrænsninger« og »fysiske kapacitetsbegrænsninger« i samme forordnings artikel 2, stk. 1, som alle omhandler hele den fysiske transmissionskapacitet i gasnettet.

31 For det tredje har Republikken Bulgarien gjort gældende, at en fortolkning på grundlag af forordning nr. 715/2009's tilblivelse fører til samme konklusion. Dels indeholder hverken forarbejderne til forordning nr. 1775/2005 eller forarbejderne til forordning nr. 715/2009 oplysninger til støtte for Kommissionens fortolkning, hvorefter der skulle gælde en forpligtelse til at tilbyde en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul).

32 Dels har Republikken Bulgarien anført, at artikel 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 994/2010 af 20. oktober 2010 om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af Rådets direktiv 2004/67/EF (EUT L 295, s. 1) pålægger medlemsstaterne at indføre en fysisk tovejskapacitet i alle de grænseoverskridende sammenkoblinger mellem medlemslandene hurtigst muligt og senest den 3. december 2013. Såfremt EU-lovgiver ved vedtagelsen af forordning nr. 715/2009 således havde ønsket at indføre en lignende forpligtelse, havde lovgiver gjort det udtrykkeligt – i lighed med fremgangsmåden ved vedtagelsen af artikel 6 og 7 i forordning nr. 994/2010.

Domstolens bemærkninger

33 Til støtte for søgsmålet har Kommissionen gjort gældende, at forordningens artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b), fastsætter en forpligtelse til at tilbyde en virtuel gastransmissionskapacitet i modsat retning (backhaul). Det skal efterprøves, om disse bestemmelser fastsætter en sådan forpligtelse.

34 Det må fastslås, at ingen af de nævnte bestemmelser udtrykkeligt fastsætter en forpligtelse til at tilbyde en virtuel gastransmissionskapacitet i modsat retning (backhaul).

35 Kommissionen har ikke desto mindre gjort gældende, at en sådan forpligtelse følger indirekte af de nævnte bestemmelser. I denne henseende skal der henvises til Domstolens praksis, hvoraf det, således som generaladvokaten har anført i punkt 46 i forslaget til afgørelse, følger, at der ikke kan foretages en fortolkning, som på trods af den klare og præcise ordlyd af bestemmelserne i en EU-retsakt tilsigter at

korrigere disse bestemmelser og herved udvide de forpligtelser, der følger heraf for medlemsstaterne (jf. i denne retning dom Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien, C-582/08, EU:C:2010:429, præmis 51).

36 Det følger for det første af selve ordlyden af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 715/2009, at transmissionssystemoperatører skal sikre, at der tilbydes både kort- og langsigtede tjenester på et ikke-diskriminerende grundlag til alle netbrugere og både uafbrydelige og afbrydelige adgangstjenester til tredjeparter.

37 Imidlertid kan der ikke af denne bestemmelse udledes en forpligtelse til at tilbyde en virtuel gastransmissionskapacitet i modsat retning (backhaul). Navnlig medfører forpligtelsen til at tilbyde både uafbrydelige og afbrydelige tjenester ikke, således som generaladvokaten med rette har anført i punkt 40 i forslaget til afgørelse, at transmissionssystemoperatørerne er forpligtede til at tilbyde alle former for afbrydelige tjenester, og nærmere bestemt en virtuel transmissionskapacitet i modsat retning (backhaul). Endvidere medfører forpligtelsen til ikke-diskrimination i nævnte forordnings artikel 14, stk. 1, litra a), ikke, at disse systemoperatører skal tilbyde nye tjenester, men at de skal afholde sig fra enhver forskelsbehandling af netbrugerne ved leveringen af deres eksisterende tjenester.

38 For det andet bestemmer artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009, at den størst mulige kapacitet for alle relevante punkter, der er omhandlet i forordningens artikel 18, stk. 3, skal stilles til rådighed for markedsdeltagere under hensyntagen til systemintegritet og den effektiv netdrift.

39 I denne henseende er begrebet »kapacitet« defineret i nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, nr. 3), som »den maksimale strøm af gas, udtrykt i normal kubikmeter pr. tidsenhed eller i energienheder pr. tidsenhed, som netbrugeren har ret til ifølge bestemmelserne i transportaftalen«.

40 Begrebet »transmission« er defineret i samme forordnings artikel 2, stk. 1, nr. 1), som »transport af naturgas gennem net, der hovedsageligt består af højtryksrørledninger, bortset fra opstrømsrørledningsnet og bortset fra den del af højtryksrørledninger, der hovedsageligt anvendes i forbindelse med lokal distribution af naturgas, med henblik på levering af naturgas til kunder, men ikke forsyning«.

41 På baggrund af disse definitioner omfatter begrebet »kapacitet« som omhandlet i artikel 16, stk. 1, i forordning 715/2009, gastransmissionsnettets fysiske kapacitet. Endvidere fremgår det ikke af nogen bestemmelser i forordning nr. 715/2009, hvori ordet »kapacitet« anvendes, at dette ord skulle kunne omfatte virtuelle transmissionstjenester.

42 Som bemærket af Republikken Bulgarien og af generaladvokaten i punkt 34 i forslaget til afgørelse, omfatter begrebet »størst mulige kapacitet« i artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009 følgelig kun gastransmissionsnettets fysiske kapacitet og ikke en eventuel virtuel transmissionskapacitet udbudt af transmissionssystemoperatøren.

43 Denne fortolkning er ikke i strid med den forpligtelse, der er pålagt transmissionssystemoperatører i den nævnte forordnings artikel 16, stk. 1, til at tage hensyn til »effektiv netdrift«, når de stiller den størst mulige transmissionskapacitet til rådighed for markedsdeltagere. Som bemærket af generaladvokaten i punkt 41 i forslaget til afgørelse, udgør denne forpligtelse i virkeligheden en moderation af forpligtelsen til at stille den størst mulige netkapacitet til rådighed og udgør ikke en udvidelse af denne forpligtelse.

44 Denne fortolkning understøttes endvidere af den anden forpligtelse i samme forordnings artikel 16, stk. 1, til at tage hensyn til »systemintegritet«.

45 Begrebet »systemintegritet« er defineret i artikel 2. stk. 1, nr. 9), i forordning nr. 715/2009 som »ethvert forhold i et transmissionsnet, herunder de nødvendige transmissionsanlæg, hvor naturgassens tryk og kvalitet forbliver inden for de maksimums- og minimumsgrænser, der er fastsat af transmissionssystemoperatøren, således at transmissionen af naturgas er garanteret set ud fra et teknisk synspunkt«.

46 Som det fremgår af denne doms præmis 20 og 23, er udbuddet af en virtuel gastransmissionskapacitet resultatet af en mekanisme til modregning af gasanmodninger, som ikke medfører en fysisk anvendelse af transmissionsnettet, og som således ikke kan bringe systemintegriteten i henhold til denne bestemmelse i fare.

47 Som følge heraf omfatter forpligtelsen til at tage hensyn til »systemintegriteten« fastsat i artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009 også gastransmissionsnettets fysiske transmissionskapacitet. Denne forpligtelse kræver derfor ikke, at transmissionssystemoperatøren tilbyder en virtuel transmissionskapacitet.

48 Det følger af det ovenstående, at forordningens artikel 16, stk. 1, udelukkende omhandler gastransmissionsnettets fysiske kapacitet, således at der af denne bestemmelse ikke kan udledes en forpligtelse til at tilbyde en virtuel gastransmissionskapacitet i modsat retning (backhaul).

49 For det tredje følger det af nævnte forordnings artikel 16, stk. 2, litra b), at transmissionssystemoperatøren skal indføre og offentliggøre ikke-diskriminerende og gennemsigtige mekanismer for kapacitetstildeling, der skal være forenelig med markedsmekanismen, herunder spotmarkeder og handelspladser, og samtidig være fleksible og kunne tilpasses ændrede markedsforhold.

50 I denne henseende skal det bemærkes, at denne bestemmelse regulerer mekanismerne for kapacitetstildeling, der er stillet til rådighed for markedsdeltagere af transmissionssystemoperatører i medfør af artikel 16, stk. 1, i forordning nr. 715/2009. Følgelig kan artikel 16, stk. 2, litra b), ikke fortolkes således, at den pålægger en forpligtelse til at stille en kapacitet til rådighed, der går videre end det, der er fastsat i forordningens artikel 16, stk. 1. Eftersom det er fastslået i denne doms præmis 48, at forordningens artikel 16, stk. 1, ikke pålægger transmissionssystemoperatører en forpligtelse til at stille en virtuel gastransmissionskapacitet til rådighed for markedsdeltagere i modsat retning (backhaul), kan artikel 16, stk. 2, litra b), ikke fortolkes således, at den fastsætter en sådan forpligtelse.

51 Denne fortolkning af ordlyden og af opbygningen af bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b), i forordning nr. 715/2009 understøttes af forarbejderne til forordning nr. 1775/2005 og til forordning nr. 715/2009. Disse forarbejder nævner ikke en forpligtelse til at tilbyde en virtuel gastransmissionskapacitet i modsat retning (backhaul), således som generaladvokaten med rette har bemærket i punkt 42 i forslaget til afgørelse. Det følger heraf, at en sådan forpligtelse hverken kan udledes af formålene med forordning nr. 1775/2005 eller med forordning nr. 715/2009.

52 Det følger af det ovenstående, at bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, og artikel 16, stk. 1 og stk. 2, litra b), i forordning nr. 715/2009 ikke fastsætter en forpligtelse til at tilbyde en virtuel gastransmissionskapacitet i modsat retning (backhaul).

53 Det følger heraf, at Republikken Bulgarien skal frifindes.

Sagens omkostninger

54 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Republikken Bulgarien har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Kommissionen har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Femte Afdeling):

1) Republikken Bulgarien frifindes.

2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Underskrifter